

Els bisbes catalans no donen la nota

Dv, 15/10/2010 per Jordi Llisterra...

[Laeto animo](#)

Després dels disgustos als que ens tenen [acostumats](#) els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola que es posen en política, s'ha d'agrair la [nota que han publicat](#) aquest divendres al matí els bisbe catalans.

Primer fan una crida general a la participació –és bo que els bisbes recordin deures cívics- i exposen els criteris “prioritaris i irrenunciables” que els catòlics haurien de tenir presents i “discernir com estan reflectits en els diversos programes electorals”. A la llista hi són tots, equilibrats i ponderats: “les mesures per afrontar la crisi econòmica i crear solidaritat efectiva envers els qui més pateixen; la tutela del dret a la vida, des de la concepció fins a la seva fi natural; el reconeixement, promoció i protecció de la família; el respecte de la llibertat dels pares en l'educació dels seus fills; la resposta justa i digna al col·lectiu dels immigrants i a tot el que signifiqui major justícia social; la promoció de la llibertat religiosa, i la valoració del que conforma la identitat pròpia de Catalunya”.

És obvi que si tots aquests principis són del tot “irrenunciables” no ens queda ningú a qui votar. Per exemple, cap partit parlamentari proposa prohibir l'avortament, o cap partit creu que actuï contra la identitat de Catalunya, però tots enfoquen aquestes temes de manera diferent. Serà qüestió de criteris i de consciència. De fet, tampoc diuen en quin ordre s'han de considerar, tot i que és rellevant que en aquestes eleccions posin a davant la resposta a la crisi.

Uns bisbes que no vulguin fer política de partits, no poden dir ni més, ni menys, que això. I, si acaba apostant per tal que “la comprensió i el respecte presideixin el debat entre les diferents opcions polítiques, i que la veritat, la justícia, la llibertat i l'amor siguin els pilars on se sostingui la vida política del nostre país”, no es pot demanar més.